

55

UCHWAŁA Nr 31 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1966 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania cen porównywalnych w latach 1963—1970.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Zasady i tryb ustalania cen porównywalnych w przemyśle objętym planowaniem centralnym.

§ 1. Cenami porównywalnymi na lata 1966—1970 będą obowiązujące na dzień 31 grudnia 1965 r. ceny porównywalne artykułów i usług oraz grupowe ceny porównywalne artykułów, ustalone na podstawie uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 99) i na podstawie innych szczególnych przepisów, ujęte katalogami cen porównywalnych oraz uzupełnieniami do tych katalogów, zarejestrowane w Głównym Urzędzie Statystycznym, oraz ceny porównywalne nowo produkowanych artykułów i usług, ustalone zgodnie z zasadami określonymi w § 2.

§ 2. 1. Ceny porównywalne nowo produkowanych artykułów ustala się w wysokości wynikającej z przemnożenia ceny fabrycznej tego artykułu przez współczynnik wyrażający stosunek ceny porównywalnej najbardziej zbliżonego artykułu do obowiązującej ceny fabrycznej tego artykułu.

2. W razie niemożności porównania nowo produkowanego artykułu z innymi artykułami, cenę porównywalną tego

artykułu ustala się na podstawie planowanego kosztu własnego, skorygowanego o współczynnik odpowiadający zmianom cen zbytu podstawowych artykułów zaopatrzeniowych, usług i taryf przewozowych, stawek amortyzacyjnych i stawek plac w stosunku do 1 lipca 1960 r., z dodaniem zysku. Współczynniki te ustalane są przez ministerstwa sprawujące nadzór nad działalnością przedsiębiorstw wytwarzających nowe artykuły.

3. W razie braku współczynników, o których mowa w ust. 2, cenę porównywalną należy ustalić w oparciu o współczynnik wyrażający stosunek wartości produkcji danej grupy artykułów w cenach porównywalnych do wartości w cenach fabrycznych.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do cen usług.

§ 3. 1. Ceny porównywalne na nowo produkowane artykuły oraz współczynniki, o których mowa w § 2, ustala minister sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem produkującym te artykuły. Ceny te stają się obowiązujące po ich zarejestrowaniu w Głównym Urzędzie Statystycznym. Główny Urząd Statystyczny może odmówić zarejestrowania ceny w razie stwierdzenia niewłaściwego kształtowania się poziomu tej ceny w porównaniu z cenami porównywalnymi wyrobów zbliżonych.

2. W uzasadnionych wypadkach Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów może na wniosek zainteresowanego ministerstwa wyrazić zgodę na opracowanie grupowych cen porównywalnych.

3. Ceny porównywalne:

- 1) wyrobów produkcji nietypowej (wyrobów niepowtarzalnych, produkowanych na jednorazowe zamówienie odbiorcy),
- 2) prototypów, wyrobów serii próbnych,
- 3) wyrobów, dla których ustalono tymczasowe ceny fabryczne na okres ograniczony,
- 4) wyrobów produkowanych doświadczalnie na skalę półtechniczną przez okres nie dłuższy niż rok,
- 5) usług przemysłowych, z wyjątkiem usług typowych, dla których ceny porównywalne ujęto katalogami,

ustala dyrektor przedsiębiorstwa zgodnie z zasadami podanymi w § 2; ceny te nie podlegają rejestracji w Głównym Urzędzie Statystycznym.

§ 4. Tryb ustalania cen porównywalnych na nowo produkowane artykuły oraz opracowywania i rejestrowania uzupełnień do katalogów cen porównywalnych ustala Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Rozdział 2.

Ceny porównywalne w państwowym przemyśle terenowym oraz w przemyśle spółdzielczym.

§ 5. Cenami porównywalnymi na lata 1966—1970 będą obowiązujące w dniu 31 grudnia 1965 r. ceny porównywalne artykułów i grupowe ceny porównywalne artykułów, ustalone na podstawie uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 99), ujęte katalogami cen porównywalnych oraz uzupełnieniami do tych katalogów, zarejestrowane w Głównym Urzędzie Statystycznym, oraz ceny nowo produkowanych artykułów, ustalone zgodnie z zasadami określonymi w § 2.

§ 6. Ceny porównywalne na artykuły nowo produkowane, które nie mogą być zaliczone do grupy artykułów, dla których ustalono grupowe ceny porównywalne, ustala się zgodnie z zasadami określonymi w § 2, z tym że przez pojęcia „ceny fabryczne” i „wartość w cenach fabrycznych”, użyte w tym paragrafie, rozumie się „ceny zbytu zmniejszone o podatek obrotowy” i „wartość w cenach zbytu zmniejszona o podatek obrotowy” lub „wartość w cenach zbytu zwiększona o dotację przedmiotową”.

§ 7. 1. Do usług przemysłowych mają zastosowanie z dniem 1 stycznia 1966 r. współczynniki przeliczeniowe z cen usług na ceny porównywalne obowiązujące w dniu 31 grudnia 1965 r., zarejestrowane w Głównym Urzędzie Statystycznym. Zmiana współczynników przeliczeniowych następuje wraz ze zmianą cen zbytu na usługi.

2. Zmiany współczynników przeliczeniowych dla usług przemysłowych dokonuje się przez podzielenie obowiązujących współczynników przez wskaźnik zmiany cen zbytu.

§ 8. 1. Ceny porównywalne nowo produkowanych artykułów w gałęziach przemysłu, dla których obowiązują na dzień 31 grudnia 1965 r. katalogi cen porównywalnych stosowane jednolicie przez wszystkich producentów danych artykułów (producentów objętych zarówno planowaniem centralnym, jak i planowaniem terenowym), ustalają te ministerstwa, które opracowały takie katalogi i zarejestrowały je w Głównym Urzędzie Statystycznym.

2. Główny Urząd Statystyczny po porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów oraz Komitetem Drobnej Wytwórczości może rozszerzyć obowiązek ustalania jednolicie obowiązujących cen porównywalnych na nowo produkowane artykuły inne niż objęte przepisem ust. 1.

§ 9. 1. Ceny porównywalne na nowo produkowane artykuły inne niż określone w § 8 i zmiany współczynników przeliczeniowych dla usług przemysłowych ustalają:

- 1) wojewódzkie (miejskie) zjednoczenia przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego — dla podległych przedsiębiorstw,
- 2) wojewódzkie i okręgowe związki spółdzielni — dla zrzeszonych spółdzielni,
- 3) krajowe związki spółdzielni pracy — dla zrzeszonych spółdzielni.

2. Ceny ustalone przez organy wymienione w ust. 1 stają się obowiązujące po ich zarejestrowaniu w wojewódzkich (miejskich) urzędach statystycznych.

§ 10. W sprawach trybu ustalania cen porównywalnych na nowo produkowane artykuły, zmiany współczynników przeliczeniowych dla usług oraz rejestrowania uzupełnień do katalogów cen porównywalnych i współczynników przeliczeniowych ma odpowiednie zastosowanie przepis § 4

Rozdział 3.

Przepisy końcowe.

§ 11. 1. Zobowiązuje się:

- 1) właściwych ministrów, zjednoczenia (jednostki równorzędne) i centralne związki spółdzielcze do prowadzenia systematycznej kontroli stosowania właściwych cen porównywalnych w przedsiębiorstwach i spółdzielniach oraz wydawania zarządzeń pokontrolnych,
- 2) właściwych ministrów, zjednoczenia (jednostki równorzędne) i centralne związki spółdzielcze do składania corocznie, za rok ubiegły, oceny stanu dyscypliny w zakresie stosowania cen porównywalnych,
- 3) Główny Urząd Statystyczny i terenowe organy statystyki państwowej do organizowania określonych kontroli stosowania właściwych cen porównywalnych.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 2 mają również zastosowanie do prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w zakresie jednostek państwowych i spółdzielczych objętych planowaniem terenowym.

§ 12. Zakres i tryb kontroli prawidłowości stosowania cen porównywalnych określa Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 13. Zasady i tryb ustalania cen porównywalnych produkcji specjalnej dla Sił Zbrojnych określają odrębne przepisy.

§ 14. Ilekroć w uchwale jest mowa o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych, a w sprawach dotyczących spółdzielni — zarządy centralnych związków spółdzielczych.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz